

Amit a külfejtés kitermel, „eladják“ a mélyművelésű bányák

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt április 4-ig 2300 tonna terven felüli szenet igért az országnak. Ma körülbelül 500 tonnára tehető az a mennyiség, amit terven felül kiadott. Ez így egészen jól hangzik, hiszen a hátralévő idő alatt ki lehet termelni az ígért mennyiséget. Azonban, ha a bányák napi termelését nézzük, azt látjuk, hogy ilyen munkamennyiség mellett a dolgozók nem tudnak eleget tenni adott szavuknak.

Február 29-én már meg volt a terven felül felajánlott mennyiség. Azonban március hónapban a tröszt mindössze egy napon érte el a 100 százalékos, vagyis „készülék“ azt fogyasztotta, amit februárban terven felül kitermel. Vannak olyan bányák, mint a Beszáló-akna, amely az elmúlt hónap utolsó dekádja óta nem tudja elérni a tervteljesítést. Hidas-bányán is rendszertelenül megy a termelés, nem beszélve Herend-bányáról, ahol egyáltalán sem adták ki még a napi tervet sem. Hosszú idő óta gyakorlatiá vált — és ez megengedhetetlen, — hogy a napi tervek teljesítését, illetve a vállalást a külfejtés bányák termelésére alapozzák. Januárban a tröszt hat földalatti üzeméből három bányát, februárban ismét csak három bányát teljesítette tervét, márciusban egynél is csupán egy földalatti üzem, a Cser-bánya van a tervteljesítők között, vagyis úgy a márciusi, mint az áprilisi 4-i tervteljesítést, illetve felajánlást a külfejtés üzemmel akarják a tröszt vezetői teljesíteni.

Természetesen az az érdekünk, hogy minél na-

gyobb termelést érjen el a külfejtés. S ezért elismerés jár a külfejtés fejtés dolgozóinak, vezetőjének Molnár Ferenc elvtársnak. A külfejtés bányáinak dolgozói a jeges, fagyos időjárásban is lelkesen megállták helyüket, és már a vállalásuk duplája is túl vannak. Azonban nem lehet abban a biztos tudatban ringatózni, hogy ugvis teljesíti a külfejtés bányák tervét, s ezzel behozzuk a mélyművelésű bányák lemaradását.

Az Ernő-bányán több száz méter frontmunkával négy front működik. Ferenc-bányán is el van látva fronttal, mégis rendszertelen a napi termelése. A Beszáló-akna 90 százalékos tervteljesítést ér el. Hidas-bányán a telepítés változása miatt egyszer 190 százalékos tervteljesítés van, egyszer 60 százalék. Herend-bányán a szervezetenél meg is van még. S ezért a mélyművelésű üzemek hátráltatják a tröszt vállalásának teljesítését, hiszen, amit a külfejtés bányák túlermel, azt a mélyművelésű üzemek „eladják“.

Az elmúlt hónapban Ernő-bánya is, Ferenc-bánya is teljesítette tervét. Bizunk benne, hogy ebben a hónapban is így lesz, sőt a Beszáló-akna is a januári tervteljesítéséhez hasonlóan első sorba kerül. Ehhez azonban az szükséges, hogy a műszaki feltételeket minden bányán javítsák meg Ürescsille ellátásával, a szén zavarlatlan kiszállításával segítsék a bányászokat, április 4-re tett vállalásaik teljesítésében.

Tavasza készülődik a Thury György Termelőszövetkezet tagsága

A Thury György termelőszövetkezetben megmozdult a föld. Vagy talán nem is a föld, hanem az emberek szíve? Lehet. Tény az, hogy ami eddig ráért, az most mind egyszerre sürgőssé vált. A péti keréskészítői dolgozói bejelentették, hogy megkezdtek a melegágyak elkészítését, s legkésőbb egy-két napon belül trágyára lesz szükség. Hasonlóképpen a várpalotai kertészek is készülnek. Ok sem szeretnénk trágya nélkül maradni. No meg aztán a vetések között is vannak olyanok, ami trágyázást igényel, ezzel is számolni kell.

A TELI NÁPOKAT GAZDASÁGOSAN KIHASZNÁLTÁK. Megjavították a gépeket, befejezték a burgonya válogatást, végetért a vetőmag tisztítás is, s mindezek ellenére most mégis fő az elnök feje. Még hozzá nem is ok nélkül. Hiszen az ősi termésről van szó, s nem lehet közömbös, hogy idejében jut-e el a földre. Az utak viszont sárosak, lovaskocsin a szállítás gazdaságtalan. Vajon mit tegyünk? Ezen töpreng Varsányi Ferenc a helyettese is, de hiszen nem akarnak mindenért a géppalotához rohanni. Vége azonban mégis csak az lett, s a berhidaiak nem hagyták cserben őket. Vontatót küldtek, méghozzá olyat, ami 30 mázsa trágyát képes egyszerre elvinni. Ifj. Nagy Lajos, a tisz elnöke az első szállítmányt Péter irányította. Két teljes vontatóval a várpalotai kertészek lepte meg, néhányan pedig különböző földekre küldték. Nem is volt több sürgős, panaszszerű hangos szó a trágya miatt. Még Rozmán Ferencnek, a péti párttitkárának is csillagot a szeme a boldogságtól, amikor egyik délután Kovács Pálival együtt felkeresték az elnököt, s elmondták, hogy mivel az ősi saláták kifogytak, most több agyba salátát, zellert, korai kalarabét, és fejeskáposztát akarnak ültetni. De nemcsak a jelenről esett szó, hanem a jövőről, a későbbi veteményekről is. Az elnök helyeselte terveiket,

majd ő vette át a szót. Arról beszélt, hogy patronáló üzemük a Péti Műtrágyagyár ismét mintegy 40-50 mázsa műtrágyát kínál fel a szövetkezetnek. Varsányi elvtárs pedig arról tesz említést, hogy 40 hold tavaszi búzát, teljes egészében a Berhidai Géppalotával vetelnek el. Aztán ismét a műtrágyára terelődik a szó. Nagyon jó lesz a fejrágyázás, állapítják meg valamennyien.

MI LESZ A 30 HOLD ÁRPÁVAL ÉS ZABBAL? — Kérdezte Nagy István, aki mintegy 2-3 perccel előbb lépett be az irodába.

— Azt saját magunk vetjük el. — Válaszolta az elnök, majd arról

beszélt, hogy most kell megragadni a lehetőséget, a bő termésbehozam biztosítására. A továbbiakban pedig arra terelődött a szó, hogyha a szövetkezet kollektívája a jövőben is egységes erővel dolgozik, a Péti Műtrágyagyár és a Berhidai Géppalotás segítségével könnyen túlszárnyalhatják a tavalyi termésátlagot. Szavai után nem hangzottak el fogadalmak és vállalások, de a résztvevők tekintetét eláruzták, hogy egyetértéssel az elnök szavaival, hogy ebben az évben még könnyebben megállják helyüket a munkában, élve a lehetőségekkel, bebizonyítják, a közös gazdálkodás előnyét.

Négy hónap óta minden nap teljesítik a tervet

Az üzem csendes, úgy tűnik, mintha megállt volna az élet. Pedig dehogyan állt meg. Eppen ellenkezőleg, él és lobog, jobban mint valaha. Bár ezt nem lehet mindjárt a belézés pillanatában megállapítani, de hogy így igaz, annak bizonyítására a tényleg szinte kínálják magukat.

A földszinten origénitöltő kompresszorok hatalmas lendkereket ismétlik a köröket. Egy azonban mozdulatlanul áll, rossz, nem dolgozik. Mellette csavarhúzóval a kezében Ács István fiatal lakatos munkálkodik. Szivattyút cserél. Molnár János, a lakatos csoport vezetője bízza meg ezzel a feladattal. Nem nagy gyakorlati van a munkában, ez az első szivattyúszerelés, amit önállóan hajtott végre. Néha kissé ideges, máskor pedig bizonytalanul látványos, de ilyenkor inkább

gondolkodik, mintsem hibát kövessen el. Ha nem is gyors ütemben, de mind ezek ellenére szakszerűen lépésről lépésre halad előre. Kiemeli a szivattyút, nyomában helyére teszi az újat, s ezzel a munka nehézségét részben máris túlszárnyalhatják a tavalyi termésátlagot. Szavai után nem hangzottak el fogadalmak és vállalások, de a résztvevők tekintetét eláruzták, hogy egyetértéssel az elnök szavaival, hogy ebben az évben még könnyebben megállják helyüket a munkában, élve a lehetőségekkel, bebizonyítják, a közös gazdálkodás előnyét.

kompresszor szeleprevizója. A gép végénél hosszú oszlop. Rajta egymás mellett 11 szelep fekszik. A tizenkettediket Tóth Imre lakatos éppen most bontja szét. Belenéz, fejét rossz szalóban csóválja, s közben kiemeli a szeleplapot, mellyen két időérés is látható. Más bajt nem talál, így hát a rosszat jóval cseréli fel, majd minden alkatrészt visszaszerel a helyére, s már nyúl is a következőre. Amíg ő gondosan kiemeli a tizenkettőt megvizsgálja. Léber Flórián és Csáfar Mihály pedig a gép üzemvezetést káros részeit ellenőrzik hasonló szorgalommal.

Igy dolgoznak a lakatosok. Ilyen lelkiismerettel folyik a munka, s meghibásodott gépeket így tessék egymásután üzemképtessé, így adják vissza a termelésnek.

De rajtuk kívül vannak itt mások is, méghozzá olyan derék dolgozók, mint Nagy István, a Brenner típusú levegő szétválasztó kezelője, vagy Pavella Mihályné, segédkezelő és Novák János főművezető, akik hosszú idő óta becsületesen végzik munkájukat. De ugyanez mondható el az üzem valamennyi dolgozójáról. Hiszen eredményeik — 1954. augusztus óta hónapról-hónapra négy hónapon keresztül pedig már nap mind nap maradványtalanul teljesítik tervüket, — nem hátráltatják sem a szövetkezet, sem pedig a város dolgozóinak munkáját — azt bizonyítják, hogy akik szeretik a gyárat, s lelkiismeretesen végzik munkájukat, képesek a hiányszorúságok megszüntetésére, a termelés állandó biztosítására és fokozására.

OLVASÓINK írják

GOMBOS KÁROLY szakszervezeti bizalmi arról ír, hogy a bányák faterlepek üzemeltetése több támogatást vár a szakszervezeti tagoktól. Gombos elvtárs elmondja levelében, hogy nem jelennek meg szakszervezeti gyűléseken a tagok.

KOVÁCS JÓZSEF, a Vendéglátó Ipari Vállalat igazgatója válaszul 2 óra késés című cikkünkre. Elmondja, hogy az országos Filharmonia Vállalat ellen feljelentést tettek a késés miatt. Ugyanebben a levelében Kovács elvtárs arra utal, hogy zene és egyéb vonalon megjavították a Palota-szálló éttermének feltételeit.

VEGH KATALIN elvtársnő, a Szénbányászati Tröszt dolgozója három levelét is írta. Az egyik levelében a Tanács segítségét kéri az inotai utak kijavításához, a másik levelében a bánya vezetőit kéri, hogy autóbusszon hozzák be Inotáról a dolgozókat a bányához. Igen helyesen jegyzi meg harmadik levelében, hogy a kenyérbolt kávézóhelyiségében penészes fadarabok, söprű fekszik az egyik sarokban, ezt az ellenőrök nem veszik észre.

BARNA GÉZÁ levelében arra kéri a szerkesztőséget, írjuk meg, hogy férje nem azonos azzal a Barna Gézával, akit a Beszáló-aknában a szakszervezet tagsága kizárt sorai közül. Örömmel tesszünk eleget Barna elvtársnő kérésének, mert Barna Géza vajár a Cser-bánya dolgozója, becsületesen ellátja feladatát, nem azonos a Beszáló-akna Barna Gézával.

FELNAGY LASZLÓ, a November 7 Erőmű üzemlakosa arról ír, hogy a Vízlágyító melletti vasudvarban, hosszú idő óta nagymennyiségű vas fekszik. A vas az erőmű, de az ott dolgozó többi vállalatok is csakiszalmiáknak bannak vele. Azt javasolja Felnagy elvtárs, hogy a vasakat olyan vasudvarba vigyék, ahonnan nem lehet illetéktelennek elvinni.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETER!

ÚJ VÁRPALOTA

Díszünnepséggel kezdődött meg a Magyar—Szovjet Barátság Hónapja

Zsúfolásig megtöltötték a város dolgozói vasárnap délután a Szabadság Kultúrotthon nagytermét, ahol ünnepélyesen megkezdődött a Magyar Szovjet Barátsági Hónap. Az ünnepély díszelőadásában helyet foglaltak a szovjet vendég elvtársak, a Városi Párt Végrehajtó Bizottság párt és tömegszervezeti osztályáról Nemoza elvtárs, az agitációs és propaganda osztályról Baski Sándor elvtárs a Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának elnöke, Balogh Sándor elvtárs, a Városi Pártbizottság tagjai, kiváló műszakiak és kiváló dolgozók.

Az ünnepséget a magyar és a szovjet Himnusz hangjai mellett kezdték meg majd az ünnepi beszéd elmondására került sor. A beszédet Supka Kálmán elvtárs, a Városi Pártbizottság tagja tartotta. Beszédében méltatta a Szovjetunió

kimagasló szerepét a világ békéjének megőrzésében, beszélt arról a felmerhetetlen segítségéről, amit a Szovjetunió a felszabadulás óta népünknek nyújt. Beszélt a szovjet magyar barátságáról, amely népünk feltéve őrzött kincse.

A beszéd után a szovjet küldöttség vezetője szólt fel. A felszólalást a jelenlévők nagy örömmel, hatalmas tapsal fogadták. Az ünnepség első részét az Internacionálé hangjai eljárszával zárták be.

Az ünnepség második részét kultúrőrös vezette be. A péti színjátszó gárda nagy sikerrel előadta a Nászutazás című színdarabot. A dolgozók este 12 óráig maradtak együtt. Ünnepeleik a Magyar Szovjet Barátság Hónapjának megnyitását, a Szovjetuniót, dolgozó népünk legjobb, legigazibb barátját.

Tovább folytatják a páncélpajzos biztosítás kísérletét

Március 6-án reggel megkezdtek a páncélpajzos biztosítás kísérletét a tan-bányából. Az a szénlevegő, ahol a kísérleti front működött, lefejtődött. A kísérlet igen nagy sikerrel végződött, hiszen a legnagyobb nehézség, a hízatás megoldódott. A 20 méter front lefejtése alatt tízenhet alkalommal húzták át a páncélfalat, jóformán percekben belül. A Műszaki Osztály a bányászok javaslatai alapján kiértékelő megbeszélésen módosítja majd a biztosítást. Több bányász, köztük Hajdu Pál, Hajdu József, Sáfár János értékes javaslattal járultak a páncélpajzos biztosítás módosításához. A javaslatok kivitelezése után az új tan-bányában 20 méteres fronton kezdik meg júniusban a kísérletek folytatását. Itt azonban a front egyre szélesedni fog és a páncélpajzos biztosítás rövid időn belül eléri a 40, majd a 60 métert is. A bányászok nagy bizalommal várják a kísérletek befejezését, mert ez amellel, hogy testi erőfeszítéstől kíméli meg a bányászokat, termelékenység emelkedést és faanyag takarékoskosságot is jelent.

Köszönőlevelet kaptak a vasutasok a jó munkáért

A viharos időkben az ország valamennyi részén hősiessé váltak a vasutasok közöttük a várpalotai állomás dolgozói is. Önfelelő munkájukkal biztosították a környező fontos ipari üzemek termeléséhez a szenet, de azonkívül elősegítették a különböző ipari cikkek messze történő szállítását is. Köszönetet érdemelnek ezért és a Rákosi Mátyás Művek dolgozóinak a halálát és köszönetét bizonyítja az a levél is, ami a napokban érkezett. Az RM dolgozói üzemlátogatásra hívták meg a várpalotai vasutasokat

viszonzásként, a szocialista segítségnyújtásért, amivel az inotai alumíniumot továbbították. A több hétig tartó nagy küzdelem még mindig nem ért véget, mert a viharos időjárás miatt olyan torlódás keletkezett, aminek a felszámolása még sokáig tart. De az eddigi eredmények is azt bizonyítják, hogy a vasutasok továbbra is megállják helyüket, a szállítás biztosításával járulnak hozzá ahhoz, hogy országunk vérkeringésében ezen az igen fontos ipari gócponton se következhesse be súlyosabb akadály.

Bontás építés nélkül

Új hősi emlékművet kap a város, előreláthatólag május 1-re készszen is lesz. Az új emlékmű a szovjet hősök temetőjében, a régi emlékmű helyén áll majd.

A város lakói örömmel veszik tudomásul ezt a jó hírt csak azt nem értik, hogy miért kellett öt hónappal az új emlékmű felállításá előtt lebontani a régi, és a szovjet hősök temetőjében kőbuckákat építeni. Milyen jó lett volna városunk és hazánk felszabadulásának 11. évfordulóját a régi emlékművel megünnepelelni. Most az a helyzet, hogy április 4-re előreláthatólag semmilyen emlékmű nem lesz, csak romok. Erdemes volna ezen a tanácsnál elgondolkozni.